

Feiret 50-årsdagen i bystyret

Vi snakker om Carl Christian Blich, tidligere president i NTF, som raste inn i Oslo bystyre med over 1 500 personlige stemmer ved valget i 2007. Nå viser det seg at han er den eneste av bystyrets 59 representanter som har vært på samtlige møter så langt i perioden. Da han fylte 50 år en onsdag i oktober, stilte han også opp i bystyresalen.

Ved kommunevalget i 2007 ble han nominert langt nede på Høyres liste, men kom likevel inn i bystyret. Han fikk kanskje en del stemmer fra kolleger, men det viktigste var at bydel Vestre Aker mobiliserte fordi bydelen ikke hadde fått noen representant inn på sikker plass. Og Blich kom inn i bystyret og fikk plass i Helse- og sosialkomiteen, som han ønsket.

Hvordan den politiske karrieren har artet seg, har vi ikke visst så mye om, bortsett fra at vi har registrert et leserinnlegg her og en liten omtale der. Men i slutten av april hadde *Aftenpostens* kveldsutgave, *Aften*, en artikkel om fravær fra bystyret med en sensasjonell opplysning. Avisen hadde laget en fraværliste, som viste at 15 representanter hadde mer enn 20 prosent fravær, og hun som toppet listen, hadde 60 prosent fravær. Ordfører Fabian Stang uttrykte bekymring og mente at representantene måtte få en

mer bevisst holdning til fraværsgrunner. Bare én av bystyrets 59 representanter hadde vært på samtlige møter, og det var Høyres Carl Christian Blich! Dette er bakgrunnen for at vi avtaler møte med den flinkeste gutten i klassen en mandag i mai i Oslo rådhus. Han har nettopp vært på sitt første landsmøte i Høyre, og bystyremøtene kommer i et bankende kjøp med komitémøtene innimellom.

LÆRINGSPROSESS • Vi får en rask guidet tur i Rådhuset, gjennom hallen, innom komiteenes møterom, forbi en imponerende tavle der Carl Christian Blich figurerer som fraksjonsleder og ender på hans nye kontor i femte etasje. Historien sitter i veggene, og man blir ganske imponert over husets kvaliteter, alt fra malerier til møbler, spesielt designet for Oslo rådhus.

– Jeg har prioritert å delta på alle møter, både i bystyret og i Helse- og sosialkomiteen. For meg som kom inn i politikken litt hals over hode og uten erfaring fra partiapparatet, har det vært mye å sette seg inn i når det gjelder prosessen frem til vedtak i bystyret. Det har vært en læringsprosess, sier han og forteller om det politiske spillet. Forholdet mellom byrådet og bystyret i Oslo tilsvarer forholdet mellom regjering og storting. Det finnes fem komiteer, og Blich er fraksjonsleder for

Høyre i Helse- og sosialkomiteen. Derfor er navnet hans på tavlen, og det følger med eget kontor.

– Det er bare heldagspolitikkerne, gruppelederne, fraksjonslederne og politiske rådgivere som har kontor, men mitt kontor kan selvsagt benyttes av dem som ønsker det. Det vil i praksis si av helse- og sosialfraksjonen. Og så lærer vi litt om merknader, som det kan bli mange av i komitéinnstillingene. En spesiell situasjon i Blichs komité er at et mindretallsvedtak i komiteen kan bli vedtatt i bystyret. Dette skyldes at Høyre, FrP og Venstre til sammen har seks av 13 medlemmer i komiteen, men i bystyret har den samme konstellasjonen 30 representanter og dermed flertall.

– Så ivrig er du etter å lære at du til og med var på bystyremøte til langt på kveld da du fylte 50 år i fjor høst?

– Ja, bystyremøtene er jo på onsdager, en dag som ikke er egnet for de helt store utskielser når man skal i praksis på torsdag. Derfor gikk jeg på møtet og høstet applaus, noe som for øvrig hører med til sjeldenhetene i bystyresalen. Jeg kan derimot love deg at det var stor feiring lørdagen etter, med blant annet mye musikk, er svaret. Musikken kommer vi tilbake til.

HJERTESAKER • Oppe på grupperommet blar Carl Christian ivrig gjennom

Tannlege og tidligere NTF-president Carl Christian Blich (H) møter trofast opp når det er bystyremøte i Oslo rådhus. Også på 50-årsdagen sin. Da fikk han applaus.

Dagsavisen. Ikke noe leserinnlegg fra ham i dag heller.

– Jeg kan fortelle at det er like vanskelig å komme til i mediene nå som det var da jeg var president i NTF. Jeg hadde et innlegg på Høyres landsmøte der jeg imøtegikk regjeringens forslag om endringer i lovverket for helseregistre. Én ting er at ikke Stortinget skal behandle opprettelsen av nye registre. Vel så galt er det at pasienter ikke skal få informasjon om eller kunne motsette seg at personlige opplysninger om dem inngår i slike registre. Tenk bare om opplysninger som innhentes – i fortrolighet – om en pasients HIV-smittestatus havner i et medisinsk register etter at vi har sendt opplysnin-

gene elektronisk til HELFO. Leserinnlegget jeg venter på, handler om regjeringens strategi for sentrale helseregistre, sier han litt oppgitt. Et par dager senere er imidlertid innlegget å lese i Dagsavisen, på godt synlig plass og med overskriften *Truer personvernet*.

– Da forstår jeg det slik at dette er en hjertesak for deg. Har du andre?

– Jeg er opptatt av rusmisbruk, som er et kjempeproblem i Oslo. Vi bruker én milliard i året, inkludert sosialhjelp, på dette området. Bare driften av sprøyterommet koster 12 millioner. Hovedmålet må være å hjelpe rusmisbrukerne til å komme bort fra misbruket, og der synes jeg vi er kommet altfor kort. Jeg var nylig på et russeminar

der en misbruker deltok, og han fortalte at han ikke torde å overnatte på det kommunale Ila hybelhus. Men nå har vi fått en ny byråd for sosiale tjenester, Anniken Hauglie, og hun skal snart legge frem en rusmelding. Jeg har tro på at denne meldingen kan stake ut kursen for en mer effektiv tilnærming til problemet.

– Hva med bydelene? Hvilken rolle spiller bydelene i byens politiske liv?

– Jeg er skeptisk til antall bydeler – vi har 15 av dem, derav 10 med rødgrønt flertall i bydelsutvalget i motsetning til i bystyret der Høyre og FrP med støtte fra Venstre har flertall. Tidligere byrådsleder Erling Lae gikk nylig inn for bare åtte bydeler og vekk med bydelsutvalgene, bare en administrasjon. Jeg har mye sans for dette synspunktet.

SAMHANDLINGSREFORMEN • I forlengelsen av dette kommer vi inn på samhandlingsreformen og hva den kan få å bety for Oslo.

– Jeg blir litt skeptisk når jeg ser fastlegenes betingelser for å påta seg offentlige oppgaver. Det er for eksempel vanskelig å få dem til å bidra til en såkalt individuell plan for pasienter med sammensatte behov. Én av løsningene tror jeg kunne være å bygge opp en enhet med geriatrisk kompetanse bestående av allmennleger, spesialister, sykepleiere, ergoterapeuter og annet helsepersonell. Jeg har foreløpig ikke fått gehør for denne ideen, men det er noe jeg fortsatt vil jobbe for. Dessuten har jeg tro på en sykehjemsetat der bydelene kan kjøpe plasser, med et tilknyttet fagråd som kan komme med innspill til hvordan man

kan bygge opp et kompetansemiljø. I Oslo er det fem ganger så mange sykehusinnleggelses på grunn av lungebetennelse som i Stockholm, for der har de kompetanse på sykehjemmene til å behandle slike pasienter.

– Du klarer vel ikke å få gjennomslag for alt dette i løpet av inneværende periode. Betyr det at du kan tenke deg å ta gjenvalg?

– Tja, ikke så godt å si foreløpig. Jeg kan kanskje ta en periode til hvis jeg blir nominert på sikker plass, men jeg føler jo at jeg er en litt fremmed fugl i det politiske miljøet. Jeg har ikke gått på Unge Høyre-skolen, og jeg synes det er vanskelig å skulle mene noe om absolutt alle saker. Men i de spørsmålene hvor jeg mener å ha gode Høyre-løsninger, er jeg mer opptatt av disse enn av den sosialistene versus oss borgerlige-retorikken som preger dem som noen ville kalle broilerpolitikere. Jeg synes det skaper et skisma som ikke fremmer helhetsløsninger, og veien til politikerforakt blir unødvendig kort.

ODONTOLOGIENS Plass • Blich forteller at de nylig har behandlet forskjellige etaters årsmeldinger og at det gleder ham som tannlege å se at alt er bare fryd og gammen i tannhelsetjenesten, eller Tannhelsetjenesten Oslo KF som er det offisielle navnet. De ser ut til å løse oppgavene uten at politikerne behøver å bry seg, på godt og vondt. Selv arbeider han klinisk fire dager i uken og har mandag avsatt til politikk – og fortsatt litt prosjektarbeid i Helsedirektoratet.

– Ja, hvordan går det med nødvendig tannbehandling? Så vidt jeg husker er det snart to år siden arbeidsgruppen du ledet, avga sin innstilling.

– Det har vært en lang og omstendelig prosess, og jeg er fortsatt engasjert av direktoratet på timebasis, sier han og viser frem en korrektur som forhåpentlig snart blir godkjent av ledelsen i Helsedirektoratet. Det stilles store krav til en veileder, og foreløpig ser det ut til at produktet kan tilfreds-

stille benevnelsen prosessveileder, og navnet er *God klinisk praksis i tannhelsetjenesten – en veileder om hva som anses som nødvendig tannbehandling*.

– Kan du gi en kortversjon av hva denne trykksaken kommer til å bety for tannlegene og for pasientene?

– Den skal gi grunnlag for å si noe om hva som er god klinisk praksis. Forebygging har første prioritet, og non-invasiv behandling skal velges så sant det er mulig. Men faglig skjønn er en sentral forutsetning, så derfor kan ikke anbefalingene ha altfor strenge rammer.

– Hva tror du det vil føre til når tannlegene endelig får dette heftet i hendene?

– Det beste som kan skje er at folk begynner å diskutere temaet, og på den måten kan det være en videreføring av diskusjonene den gang kvalitetsutvikling sto høyt på dagsordenen. Viktig er det også at man i journalen begrunner sitt valg av behandlingstilvalg, noe blant annet tredjepartsfinansierere, slik som HELFO, vil være opptatt av. For øvrig er et stort arbeid på gang i Sverige, der man skal gradere vitenskapelig de forskjellige behandlingformene i egne retningslinjer. Disse retningslinjene vil sannsynligvis bli viktige også i Norge, i tillegg til vår veileder som først og fremst dreier seg om behandlingsplanlegging.

MUSIKKENS Plass • Blir det så noe plass til musikk innimellom politikk og odontologi, både klinisk og teoretisk? Vi husker en president som gjerne tok frem klarinetten og som spilte en låt

Aftenposten.no Nyheter Oslo

Allt innhold Nyheter Sport Meninger Økonomi Kultur Oslo-pas Fotbruker Helse Mat og vin Jobb Bli

Arbeider | Verktøy | Publisert | Hjelpe | Om | Nettjenester | Funksjoner | Vær | Hjelpe | Hjelpe | Lær | Side 100

Nyhetsbrev Carl Christian Blich i trygg utøvelse av jobben sin som leder av tannlegeforeningens CARL CHRISTIAN Blich

Han er det nye bystyret

Han er etnisk norsk, i midten av 40-årene. Heterofil. Medlem av et borgerlig parti og bosatt på vestkanten. Med bystyrets gjennomslitspolitiker.

Opprettet: 14.08.07 kl. 19:20 Publisert: 14.08.07 kl. 19:20

AV HILDE LINDGAARD CHRISTINE ENGH

1582 Oslo-velgere elektet tannlege Carl Christian Blich (47) fra Vestre Akar Høyre er plass i det nye bystyret. Det er en jobb han går til i spenning. – Jeg er ikke akkurat noen broilerpolitiker, og har bare to års fartstid som medlem i Høyre. Men jeg kjenner politikken fra den andre siden av bordet fra min tid som president i Tannlegeforening. Det er en mylig ballast, tror Blich, som er spesielt godt egnet av felle- og omsorgspoliti Blich er akkurat den type politiker likestillingssombud Steffen Gangås ikke ville ha for mange av i kommunestyrene. Hulle, heteroskualle menn i 40- og 50-årene uten nedlagt funksjonsnivå. I valgkampen ble Gangås velgere om å skamme sin kvinner, homofile, funksjonshemmede og politikere med innvandrerbakgrunn for å skape mangfold nå har velgere sagt sitt – og de har ikke fulgt Gangås oppfordring til punkt og prikke.

Stiv ut | Tips en venn | Del | Sider mer

TIPS | TLF: 0206 | SMS: 9456 2206 | 2206@afposten.no

FAKTA
Er det for få unge politikere i bystyret i Oslo?
Si din mening ved å berytte kommentarfunksjonen eller send oss ditt synspunkt på SMS. SMS: APTEN, meldesom, din mening så send den 1985.

eller to. Riktig lyrisk og vakkert lød det.

– Kanskje litt mindre enn jeg hadde planlagt, men jeg har kjøpt meg både altsax og sopransax, og de har til en viss grad fortrent klarinetten. Nå spiller jeg sammen med noen musikere av og til, og vi forsøker å bygge opp et repertoar. Som jeg sa, så ble det en sesjon på 50-årsfesten, og etter hvert kan det kanskje bli noen opptredender ute. Navn – nei, det har vi ikke ønsket ut, sier Carl Christian og begir seg på hjemvei til fots. Han bor passelig langt fra Oslo sentrum og lar dette være den anbefalte daglige fysiske aktivitet. Et forslag om å melde seg inn i Friskis & Svettis slår ikke an.

Tekst og foto: Reidun Stenvik